

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide érkezendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántartási
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . . . 4 frt
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „
Egyenlő részre . . . 10 kr.

SOMOGYI UJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmunkátlan küldeményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Dr. Obetkó Károly.

Iparos ifjak.

Most, a nyári évadban sok dolguk akad iparos ifjainknak. Egyesületük, melyet nagy ügybuzgósággal és határtalan lelkesedéssel alapítottak meg, ilyenkor ad csak voltaképpen életjelt magáról, mert ime, most bő alkalom nyílik nyári táncmulatságok, kirándulások és színi előadások rendezésére és mondjuk ki mindjárt az eredményt is: efajta vállalkozások rendszerint kiváló sikerrel szoktak járni.

Mindenesetre szép és dicsérendő dolog az egymás közt való érintkezés ápolása s a társasélet fontartása, különösen a gyorsan hevülő ifjuságnál. Öszintén tanácsoljuk is, hogy az egyesületi szellemet továbbra is az ügyhöz méltó szorgalommal fejlesszék, mert ezzel is közelbb jutunk mindnyájunk régi óhajtásához, hogy tudniillik az iparos osztály diszesen töltsse be az őt

megillető helyet a magyar társadalomban.

Az iparosok számottevő kasztját képezik a nemzetnek, amit a gyöngébbek kedvéért mindenkor kötelességünk hangoztatni. A ki nemzete sorsát figyelemmel kíséri, ha maga nem is éppen iparos, bizonyára az iparosok összes mozgalmait is érdekléssel lesi. Ezt tesszük mi is és mivel csak a jóakarát vezérel bennünket, iparos ifjaink megbocsátják majd nekünk, hogy őket azaz szereplésüket a jelen sorokban kritika tárgyává tesszük.

Mint fönnebb is kifejeztük, az iparos ifjak egylete a nyári évad alatt szaporán rendezgeti a mulatságokat. Eltekintve attól, hogy ezt nagyon helyesen teszik, szabadon kérdeznünk, mit tesz egyebet ezen kívül? . . .

Sajnálattunkra kell kijelenteni: nem azt és nem annyit, a mit és a mennyit tennie kellene, hogy céljának teljesen megfeleljen. Mulatságok rendezéséről

minduntalan látunk és kapunk meghívókat, azok megtartásáról minduntalan értesülünk a lapokból; de hogy az iparos ifjak maguk között és egymás buzdítására kisebbszeri szakversenyeket rendezzenek, saját iparkodásuk eredményéből kiállításokat állítsanak össze helyiségükben, a mely által a nagy közönség figyelmét magukra vonják és pártolását megnyerjék, a mely által mindenki büszkeségtől dagadó kebelével nézné fejlődésüket s haladásukat, továbbá, hogy az egyesületben humoreszkek helyett minél sürűbben szakmájukat érdeklő felolvasásokat tartsanak s azokat két füllel meg is hallgassák; egyes nagyobb szabású gyárok megtekintésére tanulmány kirándulást rendezzenek, minderről, sajnos, keveset vagy éppenséggel semmit sem hallunk.

Pedig ez volna tulajdonképeni célja az iparos ifjak tömörülésének, ez vezetné őket a későbbi években

T Á R S A.

Anyám.

A nagyvilági lélekölő zajban
Szomorúan megállok pár percre,
S hozzád száll — sokat szenvedett Madonna —
A rossz fiu bánata, keserve.
Hozzád, a kinek mindig bűt okoztam.
S te annyszor sirva néztél reám,
A ki neked virágot sohse vittem,
Most siratlak szegény, édes anyám.

Ott hagytam a családi tűzhelyünket,
Melynek nélkülöd nem volt melege,
És neki mentem az utalan utnak,
Mindent-mindent könnyen elfeledve.
És küzdök folyton, bukva és remélve,
Száz gyönyör, tömérdek bűt közepett,
A nagy zajban, — hol a szív úgy elkopik, —
A rossz fiu el mégse feledett.

Emlékszem jól. Szomorú délután volt,
Mikor téged örökre elvittek
Óda, ahonnan nincs már visszatérés,
Mors Imperator nem ad kegyelmet.

Nem sirtam én, nem ismertem a könnyet,
— Elkopott szívem nem tudott könnyezni, —
Hogy kit rabolt el a halál én tölem,
Oh azt most tudom csak megérteni!

... Lásd te szent, te áldott jó asszony,
Virágot nem küldhetek sírodra,
Tövis fakadt csak rögös utamon,
Nem találtam eddig virágokra.

... De a ki egy virágot tesz sírodra,
S reáborul igazán könnyezve,
— Legyen az bár fölesküdt ellenségem, —
Aldja meg őt az Ég nagy Istene!

Budapesten, 1899. jan. 16.

Kovács Sándor.

Az elvesztett boldogság.

— Irta: Dr. Riczinger Jánosné.

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárcája. —

A vidék, melyen keresztül végeztem
vitt, teljesen ismeretlen volt előttem.

A sűrű erdő, mely körülött, nagy
kiterjedésű volt, úgy, hogy nem tudtam
jobbra, vagy balra forduljak-e?

Végre észrevettem, hogy az erdő közepét egy széles út szeli által, ezen iparkodtam hát tovább haladni.

Az utazás azonban nagyon nehezemre esett, mert fáradt voltam a két napi gyalogolástól, nem is csuda... mert ez sok volt oly embernek, ki azt nem szokta meg. De erőt adott az akarat, hogy céloamat mindenáron elérhessem.

Ruhám oly poros, cipőm oly sáros volt, hogy könnyen vándorló legénynek nézhetek volna.

Szívem tele volt keserűséggel, türelmetlenségemben sajgótt, s egyedül a remény nyújtott némi vigaszt, és az a gondolat adott erőt, hogy célt fogok érni, és az a valami, ami szívemre nehezedik, ami lelkemet nyomja, el fog tűnni, ha céloamat elértem.

Igy haladtam tovább, míg egyszer csak a nap bucsu sugarait lövelte felém. Elhallgatott a madár dal, halotti csend váltotta föl a setét rengeteget, hirdelve, hogy az éj közelget.

Igen, az éj, a boldogító éj, mely édes álmot hoz zemeinkre, mitől eltűnnek a nappali gondok, mely megszűnteti a szenvedők fájdalmait, erőt ad a fáradt tagoknak.

Phenőre vágytam én is, de nem jött a jótékony álom szemeimre. Ébren álmodtam. Eszembe jutottak jó szüleim, kiket most hagytam el, hogy őket viszont soha ne lássam. Eszembe jutott, hogy talán ők

arra az utra, mely anyagilag és erkölcsileg boldogulást eredményez.

Ne mondja itt senki ellenvetésül, hogy igenis, mi rendeztünk már kiállítást, tartottunk már szakfelolvasást stb., mert nem elég ám évente egyszer föl buzdulni, hanem az iparágak tökéletesbitése iránt állandóan fönn kell tartani tudni az ifjak figyelmét, állandóan és szakadatlanul szítani kell a tüzet, hogy az ki ne aludják, sőt mind nagyobb lobbot vessen.

Ez az egyesületek feladata.

Mint minden hiba föltárásánál, úgy most is, akarva nem akarva, a külföldre kell hivatkozunk, a hol minden tekintetben helyesebben és magukra nézve célszerűbben gondolkognak az ifjú iparosok. Elég, ha Németországra utalunk és kezünkbe vesszük egy bármikori ilyen mű szaklapot, hát csodálattal fogjuk olvasni, hogy mennyi sok apró egyesület rendez kis időközökben kiállításokat, mennyi pályadíj tüzetik ki egyes tárgy művészi elkészítésére, szóval mennyire gyakorlatilag fogják fel ezek a németek az életet.

Pedig a német ifjúságban korántsem találjuk föl azt az ifjú tüzet, a minden nemesért való lobbanékony lelkesedést, mint a miénkben. Ha ez úgy volna, a világ csodái készülnének odakinn minden téren.

S a mi ifjaink hiába! nem tudják kellőképpen fölhasználni istenadta temperamentumokat és nem venni észre rajtuk a külföldi virágzó állapotok után való törekvést, hanem csak cammognak a magok útján, mintha csak a »muszáj« vezérelné őket.

Ez kérem, maradiság!

Mi magyarok mindenkor szeretünk előhozakodni a mi óriási haladásunkkal, a mi európai nivónkkal, hát legyünk

akkor azon, hogy ne csak szavunk, de tettünk is hirdesse ezt.

Szíveljék meg a sorokat az iparos ifjak egyesületei és ne pusztán a mulatozásban szeressék meg az összefűző egyleti szellemet, hanem folytonos önképzéssel emeljék magukat az iparosok díszes magaslatára. Ne a szavalásban és a táncrendezésben versenyezzenek, de iparkodjanak egymáson túl tenni a munka terén.

Különösen napjainkban merül fel annak a szüksége, hogy az iparos ifjak iparáguk termékeiből időnkint kiállításokat rendezzenek. Azelőtt erre nem volt szükség vagy legalább is nem olyan nagy mértékben. Ezelőtt az iparos ifjunak vándorbotot kellett a kezébe venni és 3—4 évig külföldön kellett utaznia, hogy mesterségét alaposan megismerje. Mielőtt mesterré avatták volna, szigorúan megvizsgálták képességét. Napjainkban másképp áll a dolog. Három évi tanonckodás után az iparhatóság bárkinek kiadja a legényi oklevelet, s hogy a »felszabadult« legényből mikor lesz mester, az pusztán a pénz és idő kérdése. Ilyen viszonyok között maguknak az ifjaknak érdeke, hogy mesterségüket minél alaposabban megtanulják mit azonban nem a táncmulatságok, hanem szakmájukat érinti felolvasások és kiállítások rendezése által érhetnek el.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel felkérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy a kiknek előfizetésük e hó végével lejárt, azt megújítani szívesek legyenek ne hogy a lap küldésében akadályok

merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitünő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG“
kiadó hivatala.

— **Kinevezés.** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke Kaufer Vilmos végzett joghallgatót a kaposvári kir. Törvényszékhez díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

— **Ő felsége** a király születésnapja alkalmával a helybeli összes felekezetek t. m. plomaiban ünnepélyes istentiszteletet lesznek.

— **Megjötték** a katonák. A 44-ik gyalogezred Pécsett állomásozó zászlóaljai a múlt héten városunkba érkeztek. A fővárosi lapok azt írták, hogy az erős menetelés közben Sohay Ede hadnagy hirtelen összeesett és meghalt, mert napzsúrás érte. Ez a hír teljesen alaptalan, mert Sohay hadnagy a legjobb egészségben érkezett meg és a legnagyobb megbotránykozással olvasta a lapoknak halláiról szóló tudósításait. Mindenesetre jobban kellene tudakozódni annak, ki ilyen híreket a világnak ereszt. A katonákkal megjött az ezred zenekara is, és most naponként máshol van alkalmunk katonazenében gyönyörködni. 11-én este nagy takarodó volt, a mely alkalmával a katonazenekar serennaddal tisztelte meg városunk polgármesterét és a megye alispánját, ezzel is kifejezést adván annak a zarartalan j. viszonyoknak, mely a katonaság és polgárság között fennáll.

— **A kaposvári állami főgymnasium igazgatósága** ez uton is figyelmezteti a javító vizsgálatra utasított tanulókat, hogy már augusztus hó 30-án reggeli 8 órakor okvetlenül jelentkezzenek az igazgatóságnál, hogy a kijelölendő csoportokba osztva a vizsgáló bizottság elé állhassanak.

Ugyancsak felhívja az igazgatóság a harmadik osztályba belépni szándékozó tanulókat szülőit, hogy a múlt évi iskolai bizonyítvány beküldése mellett még e hó folyamán és pedig mielőbb a felvétel iránt az igazgatósághoz forduljanak. A III-ik osztályba ugyanis előreláthatólag az engedélyezett létszámon felül fognak jelentkezni a tanulók s ha az igazgatóság idejében nem intézkedhetik a párhuzamos

is ily álmatlanul töltik az éjszakát, mint én, a miért őket elhagytam; de mást nem tehettem, ott kellett őket hagynom örökre.

Ifjú voltam, 20 évet töltöttem be, mikor egy szép leányt megismertem. Szép volt ő! Bogár sötét szeme, piros ajka, iv alaku szemöldöke, gyönyörű fogsora, arany szálahoz hasonló dus hajzata, — vékony magas termete egészen elbűvölt. Bajos mozdulatát mindig láttam, kellemes hangja mindig fülemben csengett, — midőn szerelmi vallomásomra vissza susogta, hogy »szeretlek«!

Szülőim a legelső naptól fogva rossz szemmel nézték szerelmemet, a mi szenvedélyemet és egyuttal fájdalmamat csak fokozta.

Elvittek messze, tanulmányaim folytatása végett, azt remélvén, hogy majd felejték. Én örömmel mentem, mert tudtam, hogy csak akkor lehet az enyim imádotlamban, ha tanulmányaimat végezve, kész ember lesz belőlem.

El múlt egy végtelen hosszú év és én drága Etelkámról mit sem hallottam; elmúlt a másik év is, a nélkül, hogy imádotlamból bármit is megtudhattam volna. Irni nem irhattam neki, mert szavamat adtam, hogy ezt nem teszem, így ő sem irhatott.

Végre nem állhatva ellent szerelmem-

nek, egyik szünidőben elmentem azon városba, hol az angyal lakott. De mily nagy volt fájdalom, midőn arról értesültem, hogy ismeretlen vidékre költöztek. Hogy hova? Senki sem tudta megmondani.

Bolyongtam hát a nagy világban azon reményben, hogy szerelő szívem megtalálja hol és merre van boldogságom angyala.

Igy jutottam ezen erdőbe, a hol még az álomban sem találhatok nyugalomra.

Felkeltem hát és folytattam utamat.

Kiérve reggelre az erdőből, egy kis városkát pillantottam meg. Egy magas kőfal, mely néhány méterre vonul el előttem keltette föl először is figyelmemet. Valami gazdag ember gonddal ápolott kertjének hittem először, mert a távolság miatt nem láttam, hogy a fák alatt sir, kereszték is vannak. Annál nagyobb volt tehát meglepetésem, midőn közel érve megláttam, hogy ez a kert nem földi halandónak, hanem az Istennek kertje, hova angyalait plántálják örök nyugalomra.

Valami fájó érzés fogott el, önkéntelenül léptem be a halottak ezen csendes országába. Itt akartam megpihenni, s imában szerezni erőt a további vándorláshoz.

Helyet kerestem! Melábusan ballagtam egyik sírtól a másikhoz. A sírköveken csak a nagy betűket tudtam elolvasni; bár

ezt is csak önkéntelenül tettem, mert hiszen nem ismertem én itt senkit.

A mint így elmélázva tovább haladtam, egy márvány kőbe vésett letört rózsabimbón akadt meg szemem. Nézem a nevet mely alá volt vésvé: »Etelka«! Etelka! — kiálték föl, ezzel önszerogytam. Vértó szívem megsugta, hogy az én boldogságom nyugszik itt a hant alatt.

A pirkadó hajnal hűs szellőjének csókja ébresztett föl ájulásomból, hogy lássam boldogtalanságomat teljes nagyságában.

A fölkelő nap első sugarai megarányozták Etelkám vezetéknévét is, nem lehetett tehát kétségem többé.

Fényben ragyogott minden; — a márdák énekeltek, a kakuk fü illatozott, hajnal gyöngyök rezegtek a ciprusfák lombjain, az ég kedélyesen mosolygott, mindenütt élet, mindenütt vidámság honolt!

Csak az én szívembe költözött be a setét éjszaka, mert halva volt benne első szerelmem, boldogságom.

Nem nyújtott vigaszt még az sem, hogy a kedves siron azt olvastam »feltámadunk«. Tudtam jól, hogy sirba szállt első szerelem soha, de soha többé fel nem támad.

osztály engedélyezése iránt, kénytelen lesz a 60-on felül jelentkezőket visszautasítani. Különösen felhívja erre a körülményre a helybeli szülők figyelmét. Az igazgatóság bejelentéseket elfogad minden nap d. e. 9-11 óráig.

— **A csurgói önkéntes tűzoltó egyesület** f. évi szeptember 25-én ünnepi fennállásának 25-ik évfordulóját. Erre az alkalomra az egyesület nagy ünnepségeket rendez, melyre az összes somogyi megyei tűzoltó egyesületeket meghívta. Ugyanakkor fog a somogyi megyei tűzoltó szövetség megalakulni.

† **Dettrich Béláné** Szávay Ilona folyó évi augusztus hó 7-én este 1/2 10 órakor, életének 31-ik, boldog házasságának 9-ik évében elhunyt. A boldogultnak hűlt testem f. hó 9-én d. u. 4 órakor fognak a Teleki utca 26. sz. alatti gyászszobából a keleti temetőben örök nyugalomra tetetni. Az engedélyt szentmise áldozat f. hó 10-én d. e. 8 órakor fog a plébánia templomban a Mindenhatóknak bemutatni. A kegyelet békés anyaga őrizze porát!

— **A kaposvári állami főgymnasium**nál üresedésben lévő három tanári állásra Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága Faragó Lajos, Kuzmics Ferenc és Bogdanczy Lajost hozta javaslatba a közoktatásügyi miniszternél.

— **A kaposvári államilag segélyezett községi polgári leányiskola** 1898-99. tanévről szóló értesítője most jelent meg. Nagyné Csorba Mária igazgató nagy gondal készítette jelentéséből kivesszük a következőket: A lefolyt tanévben oly nagy számmal jelentkeztek a tanulók, hogy az I. párhuzamos osztály felállítása elkerülhetlenné vált. A négy osztályba összesen 220 tanuló vétetett fel, a kik közül az iskolai évet 204-en végezték be. Megdőbbségre jöve, hogy orvosilag igazolt érkező hibák és vérszegénység miatt a kir. tanfelügyelőség a nőmunka tanúsa alól 41, a rajz gyakorlati része alól 2 tanuló mentett fel, a mely megdőbbségre számok valóban gondolkodóba ejthetik mindazokat, kik ezen alapon akár az ifjuság testi fejlődésére, akár a szülők nevelési felhajtottságára következtetnek. Az ifjuság egészségi állapota az egész év folyamán kielégítő volt. Az igazgatói jelentés végül azon óhajtatnak ad kifejezést, hogy az iskola részére mielőbb megfelelő épület emeltessek. Ez annál is inkább szükséges, mert az iskolának jelenleg csak 5 tanterme van, a jövő 1899-1900. tanévben pedig 7 tanteremre van szükség, az pedig, hogy a két párhuzamos osztály az iskolaépületen kívül nyerjen elhelyezést, kiszámíthatatlan hátrányokkal és nehézségekkel járna.

— **A telekkönyvek reformja.** A tapasztalat bizonyítja, hogy a köznép és kisebb birtokosság az átíratási költségek és illetékek kikerülését keresve, sokszor a hitellekkönyvek igénybevétele nélkül csinálja meg az adás vételket a földesre nézve. Ebből sok zavar, rendtelenség főként pedig költséges és bonyolult pör keletkezik. Az igazságügyi kormány, hogy a helyzeten segítsen, továbbá, hogy a hitellekkönyvek megbízhatóságát fokozza és hogy a tényleges birtokállapottal azokat összhangzásba hozza, elhatározta a telekkönyvek reformálását. Az erre vonatkozó javaslatok most az előkészítés útján vannak és valószínűleg még az ősszel a parlament elé kerülnek.

— **Az ev. ref. tanítók országos egyesülete** ez évi nagy gyűlését augusztus hó 22-én, délelőtt fél 10 órai kezdettel Komáromban tartja. Ezen nagy gyűlésre az egyesület tagjait, a vidéki reform. tanítóegyesületek (testületek) küldötteit s az érdeklődő tanügybarátokat meghívják. A gyűlés tárgyai közt nagy érdekű lesz. Főbiztosított és méltóságos Antal Gábor püspök úr megnyitói beszéde, a rendes elnökség rövid bevezetése, elnöki és titkári

előterjesztés, iskolai vallásitanítás az éneken. Előadó: Szalóky Dániel csokonyai tanító, stb.

— **Telekkönyv** az igali járásbírósnál. Az igazságügyminiszter az 1871. évi XXXI. t. czik 24. §-ában nyert felhatalmazás erejénél fogva, a törvényhozás utólagos jóváhagyásának fentartása mellett, a kaposvári kir. törvényszék kerületében lévő igali kir. jár-bírósnak saját területére 1899. évi október 15-én napjától kezdve telekkönyvi ügyekben bírói hatáskörrel ruházta fel.

— **A szegedi kiállítás arányai.** A kiállításnak minden csoportja lezárva a bejelentéseket, most már a kiállítás mérveire nézve is biztos következtetéseket lehet vonni. Legnagyobb arányúnak ígérkezik az állatkiállítás, a melynek keretében 260 kiállító 2940 drb állatot fog bemutatni. Ezenkívül a baromfiállítás mintegy 2000 drb baromfi, az ebkiállítás pedig 100 drb eb kerül bemutatásra. A földművelési és növényi termények gyűjteményes kiállítása 1800 □-méter területet veendő igénybe. A gépkiállítás szintén mintegy 1800 □-méter területet foglal el. A borszáti és szőlőszeti kiállítás eszközeinek elhelyezésére 600 □-méter belterületű fedett csarnokra van szükség. A kertészeti kiállítás zárt területe 300 □-méter. Ezekhez csatlakoznak még az ipari, az erdészeti, a halászati s a méhészeti kiállítások. Mindent összevéve, pusztán a kiállítási tárgyak elhelyezésére mintegy 20000 □-méternyi területre van szükség, a mi 6-7 katasztrális holdnak felel meg. A kiállításon résztvevő önkéntes kiállítók száma meghaladja az ezret. Ebben a számba a gyűjteményes kiállításokban résztvevők nem külön-külön, hanem csak mint egy kiállító vannak felvéve. Ez a néhány számadat egymaga elegendő annak illusztrálására, hogy a kiállítás mérve a hozzáfűzött legvérmesebb várakozásokat is kielégíthetik.

— **Magyar királyi posta és távirda igazgatóság** Pécsen. Tekintetes alispáni hivatalnak Kaposvár. Folyó évi június 3-án 19460. szám alatt kelt becses átiratára tisztelettel értesitem a tekintetes czímet, hogy kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr 6. nagyméltóságának folyó hó 18-án 45091. sz. a. kelt magas rendelete értelmében Somogyvármegye területén f. évi szeptember hó 1-től kezdve Somogy-Szobbról Balháza, Kutasról Kis-Bajomba, Lakócsáról Tótujfaluba, Kis-Körpádról Kisszondra, Somogy-Szent-Miklósra Lisszóra és Bagola-Sánczra, Hetesről Várdára, Magyar-Egresre, Csömabádra és Bodrogra, Berenczéről Udvarhelyre, Iháros-Berényből Ihárosra, Szőládól Telekibe, Kötséről Csepelyre napokint, végül Miháldról Páthra hetenkint háromszor közlekedő gyűjtő és kézbesítő gyalog küldönc postajáratot rendeztem be. Pécsen, 1899. július 26-én. Az igazgató helyett: Falvi s. k.

— **Csurgói önkéntes tűzoltó egyesület.** Kedves bajtársak! A csurgói önk. tűzoltó egyesület f. évi szeptember hó 3-án fogja fennállásának 25 éves évfordulóját megünnepelni, kapcsolatosan a somogyi megyei tűzoltó szövetség megalakításával. Van szerencsénk benneteket ezen napra bajtársi szeretettel meghívni és kérni, hogy vegyetek részt szerény örömlünkben. Szívesen várunk és bizalommal kérünk benneteket, hogy a mellékelt bejelentési ívet f. évi aug. 20-ig hozzánk beküldeni sziveskedjétek. Bajtársi üdvözléssel Csurgó. 1899. július hó 31-én. A rendező bizottság nevében: Kacsóvics Lajos járási főszolgabíró, mint a rend. biz. elnöke. Dr. Nagy Sándor titkár. Reményi Samu parancsnok. A sorrend nagyon érdekes. Délután népművelés és este zártkörű táncszórakozás.

— **Mensa Academica Egyesület.** A budapesti egyetemi ifjuság körében alakult segélyező egyesületek közül a legszebb

intenciókat a legpraktikusabban a Mensa Academica szolgálja. A fentartás nehéz küzdelmeitől legalább részben felmenteni a törekvő, de szegény egyetemi hallgatókat, hogy teljesen tanulmányaiknak élhessenek, egy társaságba gyűjteni az ifjuság nagy részét, s az úgy is igen meglazult ifjusági közéletet felvirágoztatni: ezen anyagi és erkölcsi okok indították a magyar társadalmat a Mensa Academica megalakítására.

Ifjusági egyesület, az ifjuság kebeléből választott 50 tagú bizottság és az ez által választott tisztikar vezetése alatt. A szegény, segélyre szorulókkal kollegáknak, barátainak, őszintén megvalhatják szorult helyzetüket, s pirulás nélkül fogadhatják el baráti kezéből a segélyt.

Az egyesület vezetését a tudomány- és műegyetemi Rectorok társelnökei alatt az egyetemi és műegyetemi tanács által kiküldött egy-egy egyetemi, illetve műegyetemi tanárból az egyesületi elnök és orvosból álló kormányzótanács ellenőrzi.

Az egyesület felállításának eszméjét a magyar közönség melegen fogadta. Százszámra érkeztek az adományok mindenhonnan, s az egyesület felvirágoztatásában vetélkedtek a vármegyék, városok, egyesületek, s a nemzet legjobbjai.

E buzgólkodás eredménye az, hogy a Mensa mintegy közel 100 ezer forint vagyont felelt rendelkezik; igen szép tanújele a magyar társadalom áldozatkészségének, melylyel leand munkáiról gondoskodik. Ámbár még több, mint ezer segélyre szoruló egyetemi hallgató van a fővárosban, s évente több száz folyamodót kénytelen az egyesület alaphiány miatt elutasítani, addig az alaptőke igen-igen kevés.

A segélyezésre az alaptőke kamatai használnak fel. Ehhez járulnak az állam 2000 forintos évi adománya, a tagdíjak, az egyetemek adományai, ezenkívül egyesek évi adományai. Egyes megyei és városi törvényhatóságok alapítványi helyeket létesítettek, melyekben évente egy-egy megye, illetve városbeli ifjú nyer ebéd- és vacsorát.

El nem mulasztathatjuk helyen is a legjelkesebben üdvözölni azon fenkölt gondolkodású egyéneket és törvényhatóságokat, kik a haza jövőjéért nemzedékének boldogulását szívőkön viselve, ez áldozatoktól vissza nem riadtak.

Vajha dicsérendő szép példájukat számosan követnék!

A segélyezésre vonatkozólag az egyesület elnöksége a következő pályázati hirdetményt adta ki:

A Mensa Academica Egyesületnél az 1899/1900. tanév I. felére a következő pályázatot hirdetem.

1. Az egyesület választmánya által betöltendő mintegy száz ingyenes, illetve féldíjas ebédsegélyre (az elnökséghez címzendő).

2. Méltóságos bojári gróf Vigyázó Sándor cs. és kir. kamarás úr által betöltendő 4 ingyenes ebéd- és vacsorasegélyre. E kérvények a gróf úr nevére címzendők, s beadandók az egyesület hivatalos helyiségében. E 4 helyre csak keresztény. tudomány egyetemi hallgatók pályázhatnak.

3. Budapest székes főváros, Szabadka, Szatmár-Németi, Pozsony városok; Trencsén, Torontál, Ung- és Háromszék vármegyék polgármestere ill. alispánja által betöltendő hat, illetve egy-egy ingyenes ebéd- és vacsorasegélyre. E kérvények az illető törvényhatósághoz címezve, az illetékesség világos megjelölésével az egyesülethez adandók be. Ez alapítványi helyekre első sorban csak az ott illetékesek tarthatnak igényt.

Mindenben belyegtelen kérvényekhez melléklendő első éveseknél az érettségi bizonyítvány, a többieknek az index, vagy index másolat és a részletekre is kiterjedő szegénységi bizonyítvány.

Az 1., 2. alatti kérvények beadási

határideje szeptember 12-ike. Beadandók a főtákar, segélyügyi előadó, hivatalos órái alatt.

Mihez tartás végett közlöm, hogy a 150 frton felüli, ösztöndíjat élvezők az alapszabályok értelmében segélyben nem részesülhetnek.

Budapest, 1899 augusztus hó.

Hann János s. k. e. i. elnök.

* * *

A segélyezés áll. ingyenes és földijasz ebédsegélyből. Ebéd- és vacsorasegélyben csak a fővárosi és törvényhatósági alapítványok élvezői részesülnek.

Az étkezés étlap szerint történik, ebéd 3 fogás szabad választás szerint, vacsora 1 fogás.

Az egyesület, helyiségeiben, mely 500—600 étkezőre van berendezve a segélyeseken kívül csak tagok étkezhetnek vagyis csak azon egyetemi polgárok, kik az évi 4 korona tagdíjat lefizették. Ezek számára az előfizetési ár havi 16 frt, (10 frt ebéd, 6 frt vacsora.) Megjegyezzük, hogy a t. szülők az étkezési díjat közvetlenül az egyesület elnökségéhez is beküldhetik, mely ennek ellenében ebéd- és vacsora-szelvényeket ad ki a jogosultaknak.

Étkezési idő délelőtt 12—3, este 7—10-ig. Az ételek minősége és mennyisége feletti ellenőrzést az egyesület orvosa és 2 gondnoka teljesíti. A tagok panaszait az e célra szolgáló panaszkönyvbe írják, a miből a gondnokok és a bizottság tudomást szerezve intézkednek a panasz okok megszüntetése iránt.

Bármilyen felvilágosítást az egyesület elnöksége ad.

Helyiség: Budapest, IV, Molnár-u. 11.

Hann János, elnök.

Tuka Béla, főtákar.

CSARNOK.

Hogy elhagytál!

Hogy elhagytál, azt gondoltad
Megöl érte a bánat,
Nem teszek én majd egyebet
Csak busulok utánad.

Azt hitted, hogy fájdalomban
Sajgó szívem megreped,
Végzetlen csalódásom
Sírba kerget engemet.

De ez egyszer csalatkoztál
Nem teljesült reményed;
Mert nem soká hullattam én
Utánad a könyveket.

Egyedül csak az fájt nékem
Az bántotta szívemet,
Hogy oly forrón s oly igazán
Ily méltatlant szeretett.

He! de most már, hogy ismerlek
Örülök, hogy elmentél,
Köszönöm a jó lelkednek
Hogy ily boldoggá tettél.

Aldja meg az Isten azt is,
Aki elvitt én tőlem,
Boldogságát s szerelmedet
Igazán nem irigylem.
Surd, 1899. június 5-én.

Tarr Lajos.

Néma vetélytárs.

— »Somogyi Ujság» eredeti csarnoka.

Ketten lektak együtt a kis padlásszobában. Szegény filozofterek valának ők, kik éjt nappallá tevő, álomrabló munkálkodással keresték meg azt a kevés pénzt, mely rideg életük fentartásához szükséges volt. Igazán olyanok voltak ők, mint az ujságtárcák és regények szegény filozofterei szoktak lenni, a kik lakótársakként szerepelnek. Az egyik szőke, ábrándos, szelíd, Csomó Bálint nével; — a másik barna, tüzes, heves és Mihályi János volt a neve. Azt mondják, a különböző természetű emberek szoktak leginkább összebarátkozni. Hát ez náluk valott be leginkább. Egymást egészítették ki ők. Ha Mihályi kifakadt még a gondviselés ellen is, hogy így hagyja tengődni őket, Csomó vigasztalta, csitította és biztatta. Viszont ha Bálinton is erőt vett csaknem a buskomorság, János öntött életet beléje. Testvériesen megegyeztek mindenben. Még abban is, a miben két fiatal embernek egyezni halálos veszedelem: ők ugyanazt az egy leányt szerették...

Nem, nem lett belőle tragédia. Mert egyik sem nyilatkoztatta ki szíve titkát a másiknak... Hallgattak és — epedtek reménytelenül.

Reménytelenül, mert az a leány igen igen gazdag vala... És ők szegény, nyomorgó filozofterek, sanyaru jelenet, homályos jövővel...

A leány pedig elérhetetlenül magasan fölöttük. Csobáncz államtitkár leányára minek néz egy nyomorúságos diák?

Mihályi volt az, aki nem bírta tovább 3 hónapnál a titkolózást. Annak a 3-ik hónapnak a vége felé egyik hegedűorájától nagyon izgatottan jött haza este. A hegedűorát Csobáncz méltóságos urnál adta három hónapja a kis Csobáncznak, — ugyanakkor, a kinek Csomó Bálint a francia nyelv elemeit diktálta a fejébe.

A mint mondtam, János ur (így hívta őt a szállásadónéjuk, — a másikat Bálint urnak) igen izgatottan jött haza abba a kis negyedik emeleti szobáscskába.

Csomó, mint rendesen, könyve mellett üldögélt és csöndesen, fejt se vetve föl, viszonzta a János ur elfojtott »szervusz«-át, és épp oly csöndesen kérdezte:

— Hoztál esti ujságot?

— Mihályi levette magát rozzant székére.

— Hoztam, mormogá.

— Add ide, ha elolvastad.

Inkább elmondom szóval.

— Halljam.

— Szerelmes vagyok.

— Azt tudom rég.

— Honnan?

— Hm, mintha azt nem lehetne három hónap alatt kinezni egy filozofter emberből!

— De azt nem tudod, kit szeretsz?

— Előbb másra felelj. Viszont szeret ő-d?

— Igen. Igen.

— Honnan tudod? Mondta neked?

— Nem mondtá, de látom, érzem!

— A látszat csalhat.

— Nem, engem nem csal!

— Az én szerelmem éles látó.

— Nem hiszem én azt el, János.

Most mondd meg, ha akarod, ki ő?

— Margit...

Csomó Bálint elhalaványodva tekintett rá. De jól tette Mihályi János, hogy szemeit kis szobájuk plafonján kalandoztatta!

— Csobáncz Margit? kérde Bálint öszezsedve magát.

— Csobáncz Margit? —

Csend honolt a kis zugban. A két szerelmes gondolatai egy édes lény körül lebegtek s annak az édes lénynek őrangyala

vigyzott azokra a gondolatokra, hogy messziről se találkozzanak.

Ha Mihályi János belelátott volna lakótársa szívébe...

Talán-talán tragédia lett volna belőle. Nem lett. Az őrangyal jól vigyzott. Hosszu szünet után Csomó törte meg a csendet.

— Micsoda terveid vannak a jövőre nézve?

— Terveim? Azok nincsenek. Töled akarok tanácsot kérni, a ki tapasztalt, higgadt ember és egyedüli barátom vagy.

— Én csak egy tanácsot adhatok.

— Sejttem azt.

— Talán jól sejtet. Holnap után elseje van, mondj le a hegedűorákról.

János nagyot sóhajtott.

— Igazad van. Jól sejtettem és — már meg is tettem.

— Akkor csak még egy szavam lehet: tőrj és feledd.

— Török — de nem feledek soha. Tudod, hogy, első szerelmem volt ez — és pedig nem gyermek ábránd. Török, — de nem fogok feledni.

Bálint lehajtotta fejét és ismét csend lett a kis szobában. A lámpás végsőket kezdett sercegni. Csöndben lefeküdtek és álmodtak...

Álmodtak szebbel, mint az élet. —

* * *

Csomó Bálint másnap a francia-óra végeztével elbucszott a Csobáncz családtól. Alkalmat lelt, hogy Margittal egyedül maradhasson.

Megragadta a leány kezét, a ki nem vontá azt el.

— Margit, édes Margit!...

— Tudom, mit akar kérdezni: és mindjárt felelek rá: szeretem. Bálint, végső lehetettségig és soha sem fogom elfeledni, soha sem fogok mást szeretni. A társadalmi kényszerek és atyám parancsa napok mulva egy nagy színjáték szerepét fogja rámerőltetni: férjhez adnak. Bálint, őnt az nem fogja megtéveszteni...

— Nem, nem fog megtéveszteni —

— Megbocsát-e majd érte?

— Édes Margit, hogy kérdezhetsz ezt tőlem?

— Akkor — most — válnunk kell —

— Örökre —

— Örökre —

És elcsattant lágyan, de égetően az első és utolsó, tiszta csók a két ifjú lény ajkán.

Csomó Bálint erős lelkű volt, de gyöngye szervezeit. Szíve lángja emésztette lassan és egy eljegyzési kártya a kegyelem-dőfést adta meg a gyöttrődött testnek. Nehéz, súlyos hagymáz döntötte ágyba s kergette a sir széléhez, a honnat egy szerető jó barát és egy derék öreg asszony: a jó Dobák néni, az ő szállásadónéjuk gondos ápolása segítségével vontá vissza az életbe a gyógyító tudomány...

Fölept a szegény Bálint. De pihennie kellett; nem volt szabad egyidőre folytatnia az emésztő tanulást. Egy jó öreg pap hívta meg csöndes falujába a pihenőre. Nagybátyja volt a derék ember a fiatal filozofternek; maga jött érte föl abba a nagy városba, a hol millió ily apró dráma folyik le ismeretlenül...

A keleti pályaudvar óriás csarnokában két fiatal ember borult egymás kebelére, hogy a bucsuzás keserveit átéljék.

— János, nyge, hallgattad-e hagymázos beszédeimet?

— Hallgattam.

— Elmondtam — — ?

— Mindent, ...

— Isten veled, a viszontlátásig!

— Isten veled, az örvedetesebb viszontlátásig!

Bréza.

Nyilttér. *)

Borivóknak,

kik a bort savanyuvizekkel szeretik vegyíteni, mindenek előtt a

MATTONI-FÉLE

GIESSHÜBLER

legtisztább ásványos *Savanyu-kut* ajánlható. E víz közömbösíti a bor savát és az italnak feletté kellemetes, ingerlő mellékízt ad, annélkül, hogy azt feketére festené.

8—8

A legjobb és legegészségesebb

üditő-ital,

mely mint asztali ital különösen kedvelt és borral, cognackal vagy növényi szörpökkel vegyítve kitűnő ízű vegyületet ad: a

MATTONI-FÉLE

GIESSHÜBLER

legtisztább ásványos *Savanyu-kut* olta a szomjat, hűsít és felfrísít egyaránt. A legjobb szer a nyári hőség tikkasztó hatása ellen.

7—7

Az e rovat közlöttékért nem felelőset a szerk.

2196. szám.
tkv. 1898.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Obetkó Károly végrehajtónak Kis Márton János Kis Márton Katalin és Korpádi József elleni 10 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az udvarhelyi 24. sztkvben A I 4—12 sorszárok alatt felvett ingatlanokból Kis Márton Katalin 4, 10 és 12. sorszárok Kis Márton Jánosnak B 11. sorszárok Korpádi Józsefnek B 13. sorszárok alatt együtt 8/12 részt tevő illetőségeikre árverést 1682 frt 64 kr. ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi szeptember hó 7-ik napján délelőtt 10 órakor Udvarhely község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 168 frt 26 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60 t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-ügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1899. évi február hó 7-ik napján.

A kir. járásbírósa, mint tkvi hatóság.

PRETTENHOFFER,
kir. al. járásbíró.

Ad. 5707. sz.
tkv. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ruzsits Vendel igali lakos végrehajtónak Ruzsits János és társai igali lakosok elleni önkéntes árverési ügyében a kaposvári kir. törvényszék (az igali kir. járásbírósa) területén levő Igal község határában fekvő az igali 1319. sztkvben 1/10. részben, Ruzsits János, 1/10. részben Ruzsits József, 6/10. részben Ruzsits Vendel s 3/10. részben, Ruzsits Katalin tulajdonául felvett következő ingatlanokra u. m. A 185. hrsz. a. beltelekben fekvő kerte 47 frtban A 183. hrsz. a. 166. új népsorszámu ház és a 165. új népsorszámu házzal 1/8. részben közös udvarra 400 frtban már megállapított kikiáltási árban az árverést újból elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi szeptember hó 12-ik napján délelőtt 10 órakor Igal község házában megartandó nyilvános árverésen és pedig A 185. hrsz. a. ingatlan a már beígért 52 frt 80 kr. A 183. hrsz. a. ingatlan a már megígért 441 frt 10 kr. vételárakon alul eladatni nem fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak kivételével Ruzsits János utó ajánlatot tevőknek az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 4 frt 70 kr. és 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-ügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kaposvárrott, 1899. évi július hó 15-én.

A kir. törvényszék, mint tkvihatóság.

GALAMB,
kir. tszéki bíró.

4139. sz.
tkv. 1898.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Hauzlicsek Mihályné végrehajtónak Tóth József felső elleni 400 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói 366. sztkvben A 145. hrsz. szőlő és présházra (a polgárszállásban) az árverést 596 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi szeptember hó 18-ik napján délelőtt 10 órakor a tkvi. hatóság hiv. helyiségében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 59 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1899. évi ápril. hó 6. napján.

A kir. járásbírósa mint tkvi hatóság.

PRETTENHOFFER,
kir. aljársbíró.

185. szám.
tkv. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Obetkó Károly kaposvári ügyvéd végrehajtónak Varga János porrogi lakos elleni 12 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a porrogi 704. sztkvben A 157. hrsz. 43. régi 64. új számu ház udvar és kerte 409 frtban, a porrogi 537. sztkvben A I 3—7, 10 és 12. sorsz. a. foglalt telki birtokra árverést 303 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi szeptember hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Porrog község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 40 frt 90 kr. és 30 frt 30 krt. készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1899. évi ápril. hó 12. napján.

A kir. járásbírósa mint tkvi hatóság.

PRETTENHOFFER,
kir. aljársbíró.

Ad. 6002.
tkv. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mozsonyi Sándor hencsei lakos végrehajtónak Szakács István kaposvári lakos végrehajtást szenvedő elleni 155 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. bíróság) területén levő, Hedrahely község határában fekvő, a hedrahelyi 303. sz. tkvben, jelenleg még Szakács István tulajdonául felvett. A I. 1—7.

rdcz. a. $\frac{1}{4}$ kültelekre 587 forintban, a hedra-helyi 436. sz. tjkvben ugyanannak tulajdonánál felvett A. t. 104. hrz. a. 102. népsorszámu ház, udvar és kertre 194 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést, elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi november hó 13-ik napján délelőtti 10 órakor Hedra-hely község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól és eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok hecsárának 10%-át vagyis 58 frt, 70 kr. és 19 frt 40 krt. készpénzben vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügy ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kaposvárrott, 1899. július hó 29.

A kir. tszék tkv. hatóság.

GALAMB,
kir. tszéki bíró.

1806. szám.

tkv. 1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marcali kir. járásbíróóság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak Szerencsik Ilona, mint kiskoru Szerencsik Gyula gyámja nagykanizsei lakos végrehajtást szennvedő, ellen 410 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek következtében a kaposvári kir. törvényszék illetve a marcali kir. bíróóság területén fekvő és szakácsi 665. sz. tjkvben A. t. 1465. hrz. a. felvett ingatlanból kisk. Szerencsik Gyula $\frac{1}{4}$ jutaléka 173 frt 50 kr. az u. ezen tjkvben 1. t. 1466. hrz. alatti ingatlanból ugyan annak $\frac{1}{4}$ jutaléka 679 frt 50 kr. végre az u. ezen tjkvben A. t. 1551. hrz. ingatlanból $\frac{1}{4}$ jutaléka 757 frt kikiáltási árban az 1899. évi szeptember hó 13-ik napjának d. e. 10 órájkor Szakácsi község házánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánák tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át vagyis 17 frt 35 krt, 17 frt 40 krt, 67 frt 95 krt és 75 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igmin. rendelet 8. §-ában jelet ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történő előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Marcali, 1899. június hó 19-én.

A kir. bíróóság mint tkvi hatóság
REMSEY..
kir. albiró.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény: **50.000** korona
értékben

és több, kisebb nagyobb nyeremény, összesen

1006 nyeremény 100 000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajcár.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal készpénzben beváltja Budapestén: a »Hermes« Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8., vagy Szegeden: a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank Ezen pénzüstételek a nyerő kívánságára keszek az

50.000 korona értékű főnyereményt egy hasonértékű szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becserélni.

Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján 1899. szept. 10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytőzsdeknél és egyéb elárúító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

4-4

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,
Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelek.

LIPIK fürdő Szlavóniában.

Egyetlen jódtartalmu alkalikus hőforrás 64° C. a Kontinensen.

1898. óta a Lonjavölgyi vasút állomása (Dugo-ellon át.) Azonkívül Pakrac-Lipik déli vasút állomása. (Zónatarifa.)

Kitüntetve: Budapest, Bécs, London, Róma Brüsszel.

Fényesen berendezett gyógyterem, kávéház és vendéglő, nagyszabású park, fedett sétány, kitűnő gyógyszállodák, pompásan berendezett fürdőépületek. Villanyos világítás.

Felülmulhatlan hatású kőszénny és csúszos bajoknál ischiásnál; csontbajoknál, mindennemű, burutos bántalmaknál valamint minden mirigy és vérbetegségeknél.

Hivatalos fürdőorvos Dr. SZEMEREY BERTALAN

Jód béviz szétküldése egyenesen a forrástól, továbbá Édeskuty L. és Mattoni és Wille cégtől Budapesten.

Bővebb felvilágosítással szolgál a fürdőigazgatóság Lipiken.

Elsőrangú Élet- és Népbiztosító Társaság

ovadékképes főügynököt keres Somogy megyében Kaposvárrott fix fizetéssel.

Szorgalmas urak állandó és jövedelmező állást biztosíthatnak maguknak. Ajánlatok »Főügynökség 199« alatt kéretnek

SCHWARZ JÓZSEF
HIRDETÉSI IRODÁJÁBA
Budapest, V., Marokkói utca 4